

Nr 8.

Af herr **Leander**, om förhöjd pension åt fortifikationskassören och förrådsförvaltaren Karl Petter Karlsson.

Vid 1908 års riksdag väcktes af herr Edvard Wavrinsky motion (nr 60) om beviljande af ett 2:dra ålderstillägg till fortifikationskassören och förrådsförvaltaren Karl Petter Karlsson i Karlskrona, hvilken motion äfven af Riksdagen bifölls. — Uti nämnde motion framhölls bland annat, att om icke ett andra ålderstillägg tillerkändes honom, finge han vidkännas icke blott den i motionen omnämnda minskningen i förmåner, utan därmed följande minskning i pension af 400 kronor för år.

Renom Riksdagens beslut år 1908 punkt 41 och 1909 punkt 34 samt Riksdagens skrifvelse till Kungl. Maj:t den 1 juni 1910 har förutnämnde Karlsson blifvit berättigad att årligen 1908—1911 uppbära ett 2:dra ålderstillägg af 500 kronor.

Då de uti motionen nr 60 omnämnda tre respitåren med detta år gå tillända och någon lönereglery för fortifikationskassörerna och förrådsförvaltarna under tiden icke blifvit af Riksdagen beslutad, skulle pension på det af Riksdagen beviljade 2:dra ålderstillägget — såsom varande å extra anslag — ej kunna honom enligt gällande pensionsreglemente tillerkännas, hvadan en mycket kännbar förlust skulle drabba honom, därest Riksdagen icke beviljade pension å det honom tillerkända ålderstillägget. Med innevarande år uppnår kassör Karlsson 63 år och måste afgå. År 1867 antogs han som aflönad materialbokhållare å Karlsborgs fästning, efter hvilken tid han i olika befattningar varit i statens tjänst i 44 år, hvaraf såsom förvaltare och kassör sedan 1876, då han började sin tjänstgöring vid Karlskrona fästning. Under denna tid ha flere millioner kronor i materiel och kontanta medel af honom förvaltats och redovisats.

Vid den af 1901 års Riksdag beslutade löne reglering för armén kommo fortifikationskassörerna ej med utan skulle medtagas vid regleringen af fortifikationsdepartementets civila tjänstemäns aflöningsförhållanden. Då denna reglering förekom, uppskötts ånyo fortifikationskassörernas medtagande, hvadan 1875 års lönestat fortfarande blef gällande med 1,500 kronors lön och efter fem år ett ålderstillägg af 500 kronor, alltså högst 2,000 kronor och således lägre än fanjunkares aflöning enligt nya lönestaten. — Under 15 år utgick till kassör Karlsson ett årligt arfvode af 1,500 kronor från extra ordinarie fästningsanslaget, men detta arfvode indrogs med 1907 års utgång. På grund där af föreslog Kungl. Maj:t hos 1908 års Riksdag, om tillfällig löneförbättring för fortifikationskassörerna med tre kronors dagaflöning, som äfven af Riksdagen årligen därefter beviljats. — Med denna löneförbättring följer alltså ej någon pensionsrätt hvar för fortifikationskassörer, som nu måste afgå, ha sämre pensionsförhållanden än jämnställda, som erhållit förbättrade löneförhållanden.

Då sålunda kassören Karlsson icke kommit i åtnjutande af ny löne reglering och dess fördelar, så synes det vara både rätt och billigt, att han får åtnjuta pension på det af Riksdagen för fyra år på extra anslag beviljade 2:dra ålderstillägget.

På grund af det anförda, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

det Riksdagen ville besluta, att på det af Riksdagen förut beviljade 2:dra ålderstillägget för fortifikationskassören och förrådsvaltaren Karl Petter Karlsson måtte beviljas honom pension med 400 kronor årligen, att utgå i sammanhang med den honom enligt pensionsreglementet tillkommande pension å lön och 1:sta ålderstillägget.

Stockholm den 18 januari 1911.

Ulrik Leander.